

Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

► **B**

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 315/93

av den 8 februari 1993

om fastställande av gemenskapsförfaranden för främmande ämnen i livsmedel

(EGT L 37, 13.2.1993, s. 1)

Ändrad genom:

Officiella tidningen

		nr	sida	datum
► <u>M1</u>	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 av den 29 september 2003	L 284	1	31.10.2003
► <u>M2</u>	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 596/2009 av den 18 juni 2009	L 188	14	18.7.2009

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 315/93

av den 8 februari 1993

om fastställande av gemenskapsförfaranden för främmande ämnen i livsmedel

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 100a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

i samarbete med Europaparlamentet ⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

Det är viktigt att besluta om åtgärder i syfte att gradvis upprätta den inre marknaden inom en period som löper ut den 31 december 1992. Den inre marknaden skall omfatta ett område utan inre gränser, inom vilket den fria rörligheten för varor, personer, tjänster och kapital är garanterad.

Skilnader i medlemsstaternas nationella regler kan hindra den gemensamma marknadens funktion och det är därför nödvändigt att fastställa ett förfarande enligt vilket harmoniserade gemenskapsregler kan antas.

Främmande ämnen kan komma in i ett livsmedel i samtliga skeden från produktion till konsumtion.

Det är väsentligt att med tanke på skyddet av folkhälsan hålla dessa främmande ämnen på nivåer som är toxikologiskt godtagbara.

Ämnena måste elimineras ytterligare överallt där detta är möjligt genom god tillverkningssed. Att sådan god tillverkningssed upprätthålls kan effektivt övervakas av offentliga myndigheter med tanke på att deras företrädare har utbildning och erfarenhet för detta.

Denna förordning får inte påverka tillämpningen av de bestämmelser som antagits i gemenskapens särskilda regler för främmande ämnen.

Det är lämpligt ur hälsoskyddssynpunkt att uppmuntra forskningen efter ett samlat grepp i fråga om främmande ämnen i livsmedel.

I alla frågor som kan påverka folkhälsan måste samråd ske med Vetenskapliga livsmedelskommittén, inrättad genom beslut 74/234/EEG ⁽⁴⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Denna förordning rör främmande ämnen i livsmedel.

Med *främmande ämne* menas varje ämne som inte med avsikt har tillsatts ett livsmedel utan finns i detta livsmedel som en följd av produktion (inklusive åtgärder i samband med jordbruk, boskapsskötsel och veterinärmedicinsk behandling), tillverkning, förädling, beredning, behandling, förpackning, emballering, transport eller innehav av detta livsmedel eller som en följd av någon miljöbetingad förorening. Obehöriga beståndsdelar som exempelvis insektsfragment, djurhår etc. omfattas inte av denna definition.

⁽¹⁾ EGT nr C 57, 4.3.1992, s. 11.

⁽²⁾ EGT nr C 129, 20.5.1991, s. 104 och beslut av den 20 januari 1993.

⁽³⁾ EGT nr C 223, 31.8.1992, s. 24.

⁽⁴⁾ EGT nr L 136, 20.5.1974, s. 1.

▼B

2. Denna förordning avser inte sådana främmande ämnen för vilka särskilda gemenskapsregler gäller.

När denna förordning träder i kraft, skall kommissionen i informations-syfte i C-serien av *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra en förteckning över de regler som avses i första stycket. Kommissionen skall när så behövs uppdatera förteckningen.

3. Bestämmelser som rör främmande ämnen skall antas i enlighet med denna förordning med undantag för sådana bestämmelser som fastställs enligt de regler som avses i punkt 2.

Artikel 2

1. Livsmedel som innehåller ett främmande ämne i en mängd som inte kan godtas med hänsyn till folkhälsan, i synnerhet vad gäller giftighet, får inte släppas ut på marknaden.

2. Vidare skall halten av främmande ämnen hållas så låg som rimligen är möjligt med hjälp av god tillverkningssed i alla de led som anges i artikel 1.

3. ►M2 För att skydda folkhälsan och i enlighet med punkt 1 får, om så behövs, högsta tillåtna gränsvärden för vissa främmande ämnen fastställas av kommissionen. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 8.3. Om det föreligger tvingande, brådskande skäl får kommissionen tillämpa det skyndsamma förfarande som avses i artikel 8.4. ◄

Dessa gränsvärden skall antas i form av en icke uttömmande lista för gemenskapen och får innehålla

- gränsvärden för ett visst främmande ämne i olika livsmedel,
- analytiska detektionsgränser,
- hänvisning till de metoder som skall användas för provtagning och analys.

Artikel 3

Bestämmelser som kan inverka på folkhälsan skall antas efter samråd med Vetenskapliga livsmedelskommittén.

Artikel 4

1. Om en medlemsstat, mot bakgrund av ny information eller en ny bedömning av befintlig information, har skäl att misstänka att ett främmande ämne i ett livsmedel utgör en hälsorisk, även om det uppfyller kraven enligt denna förordning eller enligt särskilda förordningar som antagits i enlighet med denna förordning, kan den tillfälligt upphäva eller begränsa tillämpningen av bestämmelserna i fråga inom sitt territorium. Medlemsstaten skall genast underrätta övriga medlemsstater och kommissionen om detta och ange skälen för sitt beslut.

▼M2

2. Kommissionen ska snarast möjligt inom Ständiga livsmedelskommittén, inrättad genom beslut 69/414/EEG ⁽¹⁾, granska de skäl som har uppgetts av den medlemsstat som avses i punkt 1 samt genast avge sitt yttrande och vidta nödvändiga åtgärder för att bekräfta, ändra eller upphäva den nationella åtgärden i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 8.2.

⁽¹⁾ EGT L 291, 19.11.1969, s. 9.

▼B*Artikel 5*

1. Medlemsstaterna får inte på grund av halten av främmande ämnen förbjuda, begränsa eller hindra utsläppandet på marknaden av livsmedel som uppfyller kraven enligt denna förordning eller särbestämmelser som antagits enligt denna förordning.
2. Om gemenskapsbestämmelser om högsta tillåtna gränsvärden enligt artikel 2.3 inte har antagits, skall motsvarande nationella bestämmelser tillämpas om inte annat följer av bestämmelserna i fördraget.
3. a) Om en medlemsstat fortsätter att tillämpa bestämmelserna i sin nationella lagstiftning skall den underrätta kommissionen och de övriga medlemsstaterna om detta inom sex månader från det att denna förordning antagits.
- b) Om en medlemsstat anser det nödvändigt att införa ny lagstiftning skall den underrätta kommissionen och de övriga medlemsstaterna om de planerade åtgärderna och uppge vilka skäl som ligger till grund för dem. Kommissionen skall samråda med medlemsstaterna inom Ständiga livsmedelskommittén om den anser att sådant samråd kan vara lämpligt eller om en medlemsstat begär det.

Medlemsstaterna kan vidta de planerade åtgärderna först tre månader efter denna underrättelse och förutsatt att kommissionens yttrande inte är negativt.

Om så är fallet skall kommissionen, före utgången av den period som avses i andra stycket, inleda det förfarande som beskrivs i ►**M2** artikel 8.2 ◀ för att avgöra om de planerade åtgärderna kan genomföras, om nödvändigt efter det att lämpliga ändringar gjorts.

Artikel 6

Kommissionen skall varje år till Ständiga livsmedelskommittén överlämna en rapport om den allmänna utvecklingen inom gemenskapens lagstiftning om främmande ämnen.

Artikel 7

Fyra år efter det att denna förordning har trätt i kraft skall kommissionen förelägga rådet en rapport om de erfarenheter som gjorts, om så behövs åtföljd av lämpligt förslag.

▼M1*Artikel 8*

1. Kommissionen skall biträdas av Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa, nedan kallad "kommittén", inrättad genom artikel 58 i förordning (EG) nr 178/2002 ⁽¹⁾.
2. När det hänvisas till denna artikel skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG ⁽²⁾ tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

⁽¹⁾ EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ Rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter (EGT L 184, 17.7.1999, s. 23).

▼M2

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i rådets beslut 1999/468/EG ⁽¹⁾ tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

4. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1, 5a.2, 5a.4, 5a.6 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

▼B*Artikel 9*

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 1993.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.